

UČNA PRIPRAVA

Datum:	Razred:
Predmet: Likovna umetnost	
Čas trajanja: 2 uri	
Oblikovalno področje: Risanje	
Likovna naloga: risanje risbe na velikem formatu z uporabo risal, ki puščajo široko sled in obogatitev ploskve s črtami in točkami	
Likovna tehnika: kreda	
Učna sredstva in pripomočki: lutka Peter, lak za fiksiranje	
Likovni motiv: STRAHOVI	
Vrsta učne ure: kombinirana	
Učne metode: razgovor, razlaga, pripovedovanje	
Učne oblike: frontalna, skupinska individualna	
Medpredmetne povezave: spoznavanje okolja	
Pripomočki učencev: barvne krede, bele krede,	
Cilji: <ul style="list-style-type: none"> ▪ Razlikujejo ravne, krive, debele, tanke, dolge, kratke, vodoravne, navpične in poševne črte. ▪ Na tla narišejo risbo s pomočjo krede ▪ Bogatijo površine z linijami in točkami. ▪ Razvijajo občutek za sodelovanje in skupinsko delo.	
POTEK UČNE URE	
I. UVODNA MOTIVACIJA	
ZGOBICA – PRIPOVEDUJE LUTKA BINE	
<p>BINE: Nekega dne, ko sem bil še majhen sem se sprehajal po travniku. Kar naenkrat so se na nebu pokazali črni oblaki. Nebo je postalo črno. Prekrilo je sonce in na travniku ni bilo več svetlobe. Vse okrog mene je bila tema, skoraj noč. Začelo je deževati. Dežne kaplje so bile tako težke in bilo jih je tako veliko, da so preglasile vse glasove okrog mene. Bliski in strele so švigali na vse strani.</p> <p>Bilo me je strah. Še nikoli nisem videl nekaj takega. Imel sem strah v svojem srčku in zato, tudi, če bi mi kdo rekel, da to ni nič strašnega, ne bi nič pomagalo. Po navadi sem našel skrivališče pod enim majhnim grmom in čakal, da strah mine.</p> <p>Nekega dne, ko sem spet legel pod grm in zaspal sem začel sanjati. In veste kaj sem sanjal? Zdelo se mi je, da sem v enem dolgem tunelu, ki nima konca. Tekel sem in tekel in videl, da je tunel poln nekih čudnih bitij, ki jih še nikoli nisem videl. Nisem vedel, ali so to živali ali so to rožice ali pa so čisto nekaj drugega. Videl sem, da so žive in da se nekaj pogovarjajo med seboj. Njihov glas je bil podoben glasu vetra, ki</p>	

se sliši kadar piha.

Ko sem tekkel naprej, sem postal radoveden, kdo so ta bitja in kako jim je ime. Zaustavil sem se, zbral sem ves svoj pogum in vprašal: » Povej mi kdo si? Kako ti je ime?«

1. STRAH: »Kako čudno, da me ne poznaš, pa saj me poznajo vsi otroci. Jaz sem strah od teme. Vidiš, kako sem črn?«

»A ti?«

2. STRAH: »Jaz sem strah od tega, da se nekje ne izgubim.«

»Zakaj pa sploh obstajate?

1. STRAH: »Da si pridobiš veliko izkušenj in tako rasteš. Vsak od nas ima svoje ime. Če me spoznaš, potem se me več ne bojiš in lahko lepo živiš.«

» O, sem pomislil! Torej lahko tudi jaz spoznam svoje strahove. Morda se jih pa potem rešim in bom bolj svoboden. Ali mi lahko pomagate odkriti moje strahove? Takrat sem zaslišal krohotni smeh!«

2. STRAH: Peter, poslušaj! To bi bilo zelo enostavno, vendar ti se moraš potruditi in odkriti svoje strahove. Pojdi naprej po tunelu in odkrivaj svoje strahove. Poslušaj moj nasvet: prvi trije strahovi se ti bodo predstavili, druge pa potem odkrij sama.«

» Ti, ki si strah od teme, povej mi zakaj sploh obstajaš?

1. STRAH: » Jaz bi te rad osvobodil od stvari, ki se dogajajo v tebi. Tema je kot televizija, kjer gledaš risanko s strahovi in ti strahovi se prikraadejo v tebe. Ko pa rasteš, se ti strahovi manjšajo in izginjajo, ker začneš razmišljati s pametjo. Pamet pa ima vsako bitje in ta deluje tudi v trdi temi.«

»Tako sem odkril prvi strah.

»Kje pa je strah od tega, da se bom izgubil in ne bom našel svojih staršev?«

2. STRAH: »Tukaj sem! Veš jaz pa obstajam od trenutka, ko se nekdo rodi. Na začetku je majhno bitje še nebogljeno in potrebuje veliko stvari, da bi lahko živel. Zato potrebuje očka in mamico. Tudi noče stran od mamice ali očka in joka. Jaz pa ti povem skrivnost kako se boš osvobodil tega strahu: osvobodil se boš, če boš v mislih vedno nosil mamico in atija, ki te imata rada, pa čeprav gresta v službo ali pa sta morala kam oditi. Tako bo strah, da te bodo kar pustil izginil nekje na dnu tunela.

Sedaj pa je meni ostala samo še ena možnost. Težko sem se odločil kateri strah bi rad še spoznal, zato sem rekel: » Ali lahko spoznam samo nekatera imena strahov?

1. STRAH: »Lahko! Spoznal boš še nekatere«.

Tako so se drug za drugim slišali še nekateri strahovi:

»Jaz sem strah od tega, da ne bom imela prijateljev«.
»Jaz sem strah od tega, da bom padel po stopnicah«.
»Jaz sem strah od tega, da bo zvečer ugasnjena luč«.
»Jaz sem strah od grdih sanj«.
»Jaz sem strah od tega, da bom sam doma«.
»Jaz sem strah od tega, da bom zaprt v svoji sobi«.
»Jaz sem strah od tega, da me ne bodo imeli radi«.

BINE: No, počasi so se glasovi oddaljevali in jih skoraj nisem več slišal. Kar malo lažje mi je bilo, ko sem spoznal strahove za katere še nikoli nisem slišala. Nadaljeval sem pot in kar naenkrat se mi je zdelo, da sem udaril z glavo v velik zid. In takrat sem se zbudil.

Tako sem videl, da so bile to sanje. Vstal sem in brez strahu odšel iskat prijatelje. Dež je ponehal, sonce je spet sijalo in vsi so se prišli igrati. Začeli smo si pripovedovat, kaj vse smo doživeli medtem, ko je tako deževalo. Jaz sem tudi povedal, da bi tudi oni odkrili skrivnost kako premagati strahove.

Od takrat me ni bilo več strah, in če sem kdaj še srečal kakšen strah, sem se mu znal upreti.

II. OSREDNJI DEL

Po končani zgodbi gremo na igrišče in rišemo.

Skupaj ugotovimo, da rišemo s črtami in pikami, ki so lahko različne debeline in oblike.

Vsak bo narisal svoj strah. Torej je potrebno, da se dobro zamislimo in narišemo tisto česar je nas strah, tako bomo tudi mi to uro premagali svoj strah s pomočjo krede.

III. ZAKLJUČNI DEL

Na koncu lahko učenci povedo, kakšni so njihovi strahovi. Ogledamo si vse risbice.

